

Đề bài

Em hãy viết thư cho bạn ở miền xa, tả lại khu phố hay thôn xóm, bản làng nơi mình ở vào một ngày hè, xuân, thu hoặc đông.

Bài làm

Ngọc Linh thân mến!

Minh đang viết cho bạn từ bên khung cửa sổ. Hà Nội đã vào đông, gió từ sông Hồng, từ Hồ Tây thổi vào phía nhà mình lạnh lắm. Mùa đông ở đây có cái giống quê mình nhưng cũng có rất nhiều cái khác. Đó là những điều mới lạ rất đặc trưng của cái rét xứ Hà Thành.

Hình như ở Hà Nội mùa đông đến sớm hơn ở quê mình Linh ạ! Từ cuối thu, cứ mỗi chiều mình lang thang đạp xe trên phố, mình lại được thưởng thức cái cảm giác lạnh lạnh của gió heo may. Gió đuổi những chiếc lá khô cứ chạy vòng tròn rồi lại xoay mình chạy dọc phố Thanh Niên. Nhưng chỉ cần bạn đạp xe vào lúc chiều đã muộn thì dù có đi giữa mùa thu bạn sẽ cảm giác cái lạnh đã bắt đầu lan trên da thịt.

Hà Nội đông đúc và náo nhiệt. Hình như đó chính là nguyên nhân khiến mùa đông ở đây cũng vẫn rét mà không làm người ta phải cảm thấy xuýt xao và tê tái như ở quê mình. Đường sạch bong ít bụi nên mặt mũi môi cũng ít nứt nẻ hơn. Nhưng có lẽ cái dễ cảm nhận nhất, cái đặc trưng nhất của mùa đông ở đây là nỗi buồn.

Bạn cứ tưởng tượng xem, dù lúc nào đường cũng đông đúc xe cộ nhưng ai nấy đều có công việc của mình. Người thì mau chóng đi về nhà sau một ngày mệt mỏi, mong muốn được ấm áp cùng vợ con trong bữa cơm chiều. Người khác lại trốn vào một quán cà phê nào đó để chống cái lạnh mùa đông. Và còn bao nhiêu người khác cứ đi qua đi lại vội vã lắm mà chẳng biết họ bận rộn điều gì. Thế là dù đang ở giữa dòng người âm âm tiếng còi xe, bạn vẫn thấy giá lạnh vô cùng.

Trường học ở đây cũng lạ. Minh nhớ ngày xưa dù mùa đông chúng mình vẫn thích nô đùa ồn ã nhưng lớp mình ở đây các bạn co mình vào thành nhóm và trò chuyện. Giờ ra chơi chẳng thấy các bạn bước ra tới cửa.

Ngọc Linh thân mến!

Cũng may ở đây còn có nhiều niềm vui khác nếu không thì buồn lắm.

Linh ạ! Ở quê mình mùa đông hầu như chỉ thấy lác đác vài bông hoa cúc nhưng ở thủ đô hoa vẫn bạt ngàn đủ loại. Thế là hàng ngày mình theo mẹ ra chợ chọn hoa. Mình thích nhiều loại nên lọ hoa nhà mình bao giờ cũng nhiều màu sắc. Nhưng có lẽ đối với mình, cái thích nhất và cũng là việc mình hay làm nhất trong những ngày mùa đông ở Hà Thành là chui vào phòng đọc sách hay đến thư viện của trường. Những kiến thức mới đầy thú vị ở nhiều lĩnh vực đã sưởi ấm mình và giúp mình quên đi những ngày mùa đông giá lạnh dài đằng đẵng.

Linh thân! Dù ở đây mình sống sung sướng lắm nhưng cái cảm giác đứng giữa những ngày đông ở quê mình vẫn in sâu trong trái tim của Bảo Trang. Mình hứa với cậu, mùa đông năm sau mình sẽ về quê. Lúc ấy mình với cậu sẽ lại cùng tung tăng ra đồng nhé. Thôi chào Ngọc Linh! Chúc cậu luôn thành công trong cuộc sống.

Thân